

Minimum Rock And Roll

&
Na, mindegy.
Kihagytam egy csomó jelenetet.
Tudom, te gyorsan szereted. Kicsit véresen.
De egy a lényeg. Ha most nem fogod fel,
akkor majd jövőre újra próbálkozhatsz.
Különben figyussz,
ha még egyszer olyant szólok,
hogy paradigmaváltás, vagy valami hasonló,
úgy rúgok alád, hogy visszaszállol az anyádba!
Az édes anyanyelvedbe, hallod-e?
Te posztmodern köcsög!

&
Repedések, rések.
Laza illeszkedések,
amiken túl bármi lehetséges.
Csupa jövő van a levegőben.
Új országutak, hidak,
alattuk fürgén zakatoló vonatok.
Lázadó, új nemzedékek:
Heart Beat, Pig Meat.
Senki sem állítja, hogy az élet szép,
és azt sem, hogy habkönnyű.
De vajon ki fogja megállítani az esőt?

&
Újvidéken, a Buleváron,
szemben a báni palotával,
a kis albán cukrászdában,
Tolnai bőzát itatott velünk.
A költőfejedelem így tette próbára
a fiatal versírókat.
Jó a szentimentalizmusra és torokfájásra,

mondogatta volt, ahogy szokta.
Hátha elmegy a kedvük – remélte titokban.
Kalapátival nyeltük a bózát,
fuldokoltunk a savanyú lében,
bűdös volt, penetráns,
mint a másnapos ondó.

&

A lavór színültig töltve vízzel.
Hűvös, mozdulatlan vízzel.
A széléről lepattogott a zománc.
A lány melle puha fókabőr-zacskó.
Talán szüksége lenne erre-arra,
hogy kihúzza pünkösdig.

&

Sorokat találtam benne aláhúzva:
„Milánó, hajnal. Átzötyörög a Cincinnato téren az
ódon narancs villamos. A roppant kövek közt:
zötyörög. Aztán az aszfaltba ágyazott sínen már:
suhan, tép, húz. A zötyörgés a jobb.”
(Tandori Dezső)

&

Hirtelen este lett.
Sötét ereszkedett a terem falára.
Öklök lendültek a magasba!
Fulladoztak a gyönyörtől
a szöghajú gyerekek.
Összetrombitálta őket
a szerelem úrszondája.
Szólt a dal, szárnyalt a kedély.
Isten bocsássa meg tetteinket!

&

Ilyeneket írok:
a médium szót kér.
Második metafora, jobbra,
lassan átkúszó szavak
a szexuális forradalomba.

Dátumok jutnak eszembe,
a hullámozó tenger csendje.
El Cuarto de Tula.
Aranykori törmelék,
egy hatalmas homályos terület,
melyet szándékosan lezártak
a görög és latin hexameterek.

&
Hánykolódom, mint vízen a csónak.
Senkim sincs széles e világon,
ki gondomat viselné,
nincs senki,
csak hánykolódom.
Tumbling Dice Blues.
Nincs nyugalom,
senkim sincs széles e világon,
ki gondomat viselné,
senki sincs ki
vállamra hajtana fejét.
Csak hánykolódom,
mint csónak a vízen.

&
Kivonatolni a tengerből,
az elektromos rájákat, a neonhalakat.
A teknőcöket, a kifilazacot.
Már foglaltak a szavak,
kibelezte őket a költészet.

&
Kukucska, Bogaras.
Égnek a fények a sátorban.
Bácskai parasztzene száll az éjszakában.
Lakodalom van a szivarzsebben.
Száll a por. Folyik a bor.
Két emelet boldogság.
Az ablakon kukucskál a menyasszony
fülében egy pénisz alakú bizsuval.

&

Ezt hozta az ősz:
a krumplibogár álomra szenderült.
Ki tudja miért?
Ide másolom: a vadszőlő
őszi színorgiáját.
Sárgák, barnák. Vörösek.
Kádmiium, cinóber.
Semmi céllal.
Operarészletek a vurlicerből.
Témák belülről.
Két vágótázó lófej: Mándy és Tandori.
Ajándék a romtelepről.
Senkit se nem akarok fárasztani,
inkább szódát nyomok a borba.
A halott kecske szájából
kisétálnak a törpék.
Honky Tonk Woman.

&

Töröm az angol szavakat.
Dzsoni légy jó!
Nyomom magamba Chuck Berryt,
a Mississipp-i deltáját. Intravénán.
Az indiánok már a mélyhűtőben.
Fölfalok egy konzerv immanenciát,
harmatos szavakat kanalizom
reggelire.

&

A végpontok közelében,
egyéni attributumok.
Balmenü kikapcsolva.
Hot'n'Cold.
A lelki tartalmak homályban.
El innen, el.
Cold, Cold,
Cool.
Telítődik a műfaj.